

Pau Cusí fa brollar la violència que amaga l'absurditat de la vida

El periodista i guionista rosinc Pau Cusí, amb un exemplar del llibre.

Protagonitzats per pocapenes, els contes de Cusí mostren el cantó més fosc de la Costa Brava, més enllà del decorat per al turista, i furguen en la violència que oculta la quotidianitat. «La violència va més enllà dels cops i les armes o els atacs terroristes, sempre m'ha obsessionat aquesta violència absurda del dia a dia, que fa que tot pengi d'un fil i la mala sort o un mal gest acabi amb tot, perquè el cos humà és en realitat molt fràgil», explica Pau Cusí, que publica amb Columna dins la col·lecció Brunzits que coordina

l'influencer i creadora de continguts Juliana Canet per buscar noves veus literàries entre els joves. Agraït per l'aposta de l'editorial, que l'ha ajudat a donar forma a idees que fa anys que tenia al cap, Cusí trenca sang, amor i turisme en històries grotesques centrades en personatges desgraciats -en el sentit més ampli de la paraula- que viuen el seu pitjor dia. «No ha sigut buscat, però la gent noble i les vides agradables no fan per mi», bromeja l'autor, que assenyala que el to d'humor negre i escatològic que han agafat les narracions tampoc era intencionat. «No ho pretenia, però els primers lectors s'han divertit. M'ha sortit un llibre que fa gràcia involuntàriament», reconeix Pau Cusí, que actualment és coordinador de continguts del programa de TV3 Atrapa'm si pots. El que sí que ha sigut totalment premeditat és l'escenari dels relats, Roses, de la qual mostra la cara menys amable. «Tenia claríssim que els contes s'havien d'ambientar allà, no només perquè és el meu poble i és el que conec, sinó per reivindicar que la Costa Brava és més que l'atrezzo de l'aventura turística d'algú, que, a més, normalment es comporta d'una forma totalment diferent a com ho faria a casa seva», explica el rosinc, que ha volgut ensenyar que «quan els turistes marxen, en gent que els serveix hi continua fent vida», apunta. Capitans que duen estiuers a resseguir el cap de Creus dalt d'un catamarà, recepcionistes d'hotel, socorristes de parc aquàtic i fins i tot, els llobarros de les piscifactories que hi ha davant de la platja de la Perola són alguns «figurants de les vacances dels altres» que Cusí converteix en protagonistes d'unes pàgines en què el vocabulari de mar i les paraules empordaneses, com ara els «xuxumets» -una altra manera de referir-se despectivament als barcelonins, més enllà dels tradicionals «pixapí» i «camacu»- tenen una presència destacada. La garota entre les dents es presenta el 23 de febrer a Roses.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/02/02/pau-cusi-fa-brollar-violencia-97621765.html>